

[Jens Thoft]

efteråret for 330 mio. kr., og der er bestilt nye Stingermissiler. Jeg synes, det er en fuldstændig fejlagtig retning, og det er at spille skatteydernes penge. Denne regering har travlt med at sørge for, at der er orden i valutakassen, men når der skal købes våben, har man ingen bekymringer for valutakassen.

Når vi ser på opløsningen af Sovjetunionen, kan man godt blive en smule pessimistisk, for hvem er det egentlig, vi kontraherer denne traktat med? Det er et stort problem, og jeg er sikker på, at de ansvarlige ministre deler denne bekymring.

Har vi sikkerhed for, at unionsrepublikkerne – selvstændige eller ikke selvstændige, delvis selvstændige, eller hvordan det nu ender – er villige til at følge det op? I den forbindelse kan det bekymre mig voldsomt, at Ukraine netop bebudede, at man nu ville have sin egen rigtige hær. Det skulle være en hær på, jeg tror, det var 430.000 mand; det er væsentlig mere end Forbundsrepublikken, og man kan undre sig over, hvad formålet med det skulle være.

Men jeg vil gerne sige til hr. Helge Adam Møller, at balancetankegangen duer jo heller ikke i den sammenhæng, fordi problemet er, at Tjekkoslavakiet, Ungarn og Bulgarien har ansøgt om medlemskab af NATO. Og mange forventer vel, at det også vil ske for en række af de tidligere sovjetiske unionsrepublikker.

Den balancetankegang var i øvrigt årsagen til, at hele forhandlingsforløbet omkring traktaten har taget så utrolig lang tid. Det har taget så lang tid, at man ikke bare er blevet enig om, hvad det er, der skal skæres ned, man er også, og det fremgår af traktaten, blevet enig om, hvad det er for nogle skemaer, man skal indberette på.

Jeg er glad for, at vi ikke vedtager skattelove i Folketinget på samme måde, altså at vi ikke blot vedtager loven, men også vedtager, hvordan skemaerne, som skatteyderne skal udfylde, skal se ud.

Men her har man haft vældig god tid til at gå ned i de detaljer, så også indberetningsskemaerne fremgår af traktaten. Jeg synes måske, at man skulle have skyndt sig lidt mere i stedet for at interessere sig for sådanne detaljer.

Om lovforslag nr. L 133 om inspektion vil jeg sige, at det støtter SF også. Men jeg vil understrege, at L 133 bryder med to principper, som jeg har bokset meget med skatteministe-

ren om her i folketingsalen, for princip nr. 1 i L 133 er, at tillid er godt, og kontrol er bedre. Det mener jeg også. Det ville være rart, hvis man også kunne lære skatteministeren, at sådan er det.

Princip nr. 2 er, at hvis øjemedet forspildes, er der ikke nødvendigvis altid tid til dommerkendelse. Men det er sådan, at vi har en skatteminister, som helt vil fjerne muligheden for, at toldvæsenet kan besigtige en virksomhed.

Derfor glæder det mig, at vi har en regering, som i dag kommer med et lovforslag, som bryder med de principper, som skatteministeren i regeringen forsøger at bakse igennem på sit område.

Jeg glæder mig over, at regeringen støtter SF's synspunkter i denne sag, og jeg ville ønske, at man på ministermøderne ville gøre det samme, når det drejer sig om skatteministerens holdning til disse ting.

Konkluderende må jeg sige, at SF kan støtte ratifikationen, og vi kan støtte lovforslaget om inspektion.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har et par bemærkninger til hr. Jens Thoft.

Hr. Jens Thoft er glad for, at det for første gang i de otte år, hr. Jens Thoft har været i Folketinget, nu er lykkedes at få en nedrustning. Den glæde skal hr. Jens Thoft have lov til at have, for den kan vi dele med ham.

Men jeg ved ikke, hvor meget jeg kan respektere hr. Jens Thofts argumenter og analyser. Det kunne jeg måske, hvis de var forskellige, afhængig af, hvad situationen var. Men når jeg mindes de forsvarsdebatter, der har været i Folketinget i de samme otte år, som jeg har været medlem, så har situationen for hr. Jens Thoft altid været, at uanset hvordan situationen var i Europa, uanset hvordan den var i verden, uanset om man oprustedes i Øst, således at man dag efter dag spyede snesevis af nye kampvogne, nye undervandsbåde, nye fly ud, så havde hr. Jens Thoft kun ét argument i enhver debat om forsvaret, og det var, at forsvaret skulle reduceres, ikke alene det danske, men også NATO's.

Derfor, ét er, at man har det som en fast grundholdning, det kan jeg forstå – jeg kan ikke forstå det, men jeg kan anerkende det – men